

भुक्तिः, ^१भुजिः, अन्नभोजिका, भोजना, ^२बुभुक्षा, बोभुजा ;
 भोजनम्, भोजनम्, बुभुक्षणम्, बोभुजनम् ;
 भुक्त्वा, भोजयित्वा, बुभुक्षित्वा, बोभुजित्वा ;
 उपभुज्य, उपभोज्य, प्रबुभुक्ष्य, प्रबोभुज्य ;
^३अग्रेभोजम्-भुक्त्वा, प्रथमं भोजं-भुक्त्वा, पूर्वं भोजं-भुक्त्वा वा व्रजति ।
 भोजम् २, } भोजम् २, } बुभुक्षम् २, } बोभुजम् २ ; }
 भुक्त्वा २, } भोजयित्वा २, } बुभुक्षित्वा २, } बोभुजित्वा २ ; }
^३भुज्युः, ^४भुजिष्यम्-भुजिष्या.

(1163) “भुजो कौटिल्ये”

(VI-तुदादिः-1417. अक. अनि. पर.)

‘भुजेद् भुनक्ति भुङ्क्ते स्युः कौटिल्ये पालनेऽदने ।’ (श्लो.65) इति देवः ।
 भोजकः-जिका, भोजकः-जिका, बुभुक्षकः-क्षिका, बोभुजकः-जिका ;
 इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि प्रातिस्विकरूपाणि विना रौघादिकभुजघातुवत्
 (1162) ज्ञेयानि । ^५भुमः^B.भुमवान्, ^६विभुजन्-न्ती-ती, ^७मूलविभुजः,

1. ‘इक् कृष्यादिभ्यः’ (वा. 3-3-108) इति भावे इक्प्रत्ययः । अन्नभोजिका इत्यत्र उत्पत्तिरूपार्थं ‘पर्यायाहर्णोत्पत्तिषु ण्वुच्’ (3-3-111) इति स्त्रियां ण्वुच् । ‘पाचिका मे त्वया देया प्रोत्पन्ना मेऽन्नभोजिका ॥’ इति प्र. सर्वस्वे ।
2. ‘विभाषाऽग्रेप्रथमपूर्वेषु’ (3-4-24) इति अग्रेप्रथमपूर्वशब्देषूपपदेषु समानकर्तृकयोः पूर्वकाले क्त्वाणमुलौ विकल्पेन भवतः ।
3. ‘भुजिमृद्भ्याम्—’ (द. उ. 1-135) इति युक्प्रत्ययः । भुज्युः = गन्धर्वः ।
4. ‘रुचिभुजिभ्यां किष्यन्’ (द. उ. 8-15) इति किष्यन्प्रत्ययः । भुजिष्यम् = भोग्यम् । भुजिष्या = दासी ।
5. घातोरस्य, ओदित्वेन, ‘ओदितश्च’ (8-2-44) इति निष्ठानत्वम् ।
6. शतरि, तुदादित्वाच्छप्रत्यये तस्य द्विद्वावेनाङ्गस्य गुणो न । स्त्रियां नुम्बिकल्प इति विशेषः ।
7. मूलानि विभुजतीति मूलविभुजः = रथः । ‘कप्रकरणे—मूलविभुजादिभ्य उपसंख्यानम्’ (वा. 3-2-5) इति कर्मण्यणोऽपवादः कप्रत्ययः ।
- A. ‘अस्मान्तुमितोऽभ्येति परिगलानो बुभुक्षया ॥’ भ. का. 7.84.
- B. ‘महाभराभुग्नशिरः सहस्रसाहायकव्यग्रभुजं प्रसस्ते ॥’ शि. व. 3.25.